

fuldstændig enig med det ærede Medlem, men jeg vil antage, at selv under den Forudsætning, hvorunder det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) brugte Ordet demokratisk, kan der ogsaa være Disciplin; disse to Ting ere neppe aldeles uforenelige. Dernæst kom ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds til at sige, at naar vi skulde have Noget, vilde han gaa til store Udgifter under den Forudsætning, at de Herrer vilde indestaa for, at vi saa kunde forsvare Landet. Jeg betvivler, at Noget vil give det ærede Medlem denne Sikkerhedsgaranti, og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds har ogsaa sagt, at Ingen kunde indestaa derfor; dette er saa naturligt. Men selv om der blev givet en temmelig bestemt Forfikkning om, at naar de og de Fæstningsværker bleve anlagte med den og den Armeeororganisation, vilde det være meget sandsynligt, at vi kunde aflaa og modstaa et Angreb af en overlegen Fjende, har jeg en beskedent Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem ikke, saafremt Udgiften skulde komme til at løbe op til de 20 Millioner, som han omtalte, dog vilde have Betænkneligheder og maasse ikke finde Garantien sikker nok. Jeg betragter nærmest denne Udtalelse, i Sammenligning med en Udtalelse, som fremkom i Formiddagsmødet fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), der sagde, at han kunde forstaa Afvæbning; dette var Noget, der var Mening i, men at give en betydelig Del Penge og dog kun have et løst organiseret Forsvar, det duede ikke Noget. Jeg tror heller ikke, at det nævnte ærede Medlem vil være vel tilfreds med at afvæbne; men det er saadanne Udtalelser, som let komme frem, naar man kommer i en løstet Stemning, saa synes man, at man enten vil have Noget eller Intet. Jeg tror nu, at en Mellemvei i de fleste Tilfælde er at foretrække. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds dvælede en lille Tid ved Vinterstyrken. Saa vidt jeg forstod, var han enig i den Betragtning, at Garnisonsmandskabet i Grunden ikke havde stor Nytte af den Uddannelse, det fik. Saaledes opfattede jeg hans Udtalelser i Begyndelsen; men han kom dog til Slutning til at sige, at en Vinterstyrke vilde være overordentlig gavnlig, idet den saa godt som dannede en Kjerne, hvorom det mindre uddannede Mandstab kunde slutte sig. Dette kan være muligt, men jeg tror dog, at denne Fordeel bliver mindre, end man gjør Regning paa. Der blev ogsaa fornødig af et æret militært Medlem omtalt, at Vagtjenseten tog en betydelig Del af Soldaternes Tid, og han holdt tilbøielig paa Vinterstyrken for at lette Rekrutstyrken for Vagtjenseten. Naar altsaa en stor Del af Vinterstyrken skal benyttes til Vagtjenseten, saa indser jeg ikke, at den nyttige Uddannelse kan blive meget stor. Der kan naturligvis nok blive en Del Dage til Gymnastik, Søværgreb, mindre theoretiske Øvelser og andet Saadant, men paa dette lægger jeg ikke saa

særdeles stor Vægt. De praktiske Øvelser, der foretages med en større Styrke ved Feltjensete-øvelsene, have i mine Dine mest Værd, og dem tror jeg, at der kommer temmelig lidt ud af om Vinteren. Jeg skulde derfor være meget tilbøielig til ganske at undvære Vinterstyrken og Garnisonsjenseten; jeg tror, at den Tjeneste, der hertil udføres, nok paa anden Maade kunde staves tilveie, og det vil være en Lettelse for Mandskabet paa flere Maader og tillige en Besparelse i Udgifterne at ophøre med denne Tjeneste. — Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds omtalte tillige Rytteristyrken og mente, at den Styrke, som af Ministeriet er foreslaaet, der er noget større end den nuværende, paa ingen Maade var for stor. Ja, det kan jo gjerne være; naar man betragter den fra en vis Side, kan den maasse nok kaldes svag, og jeg skal saa lidt som Noget være med til at kaste Brag paa denne Raabenart, ved hvilken jeg iøvrigt selv har havt min militære Uddannelse. Men jeg tror dog, at den ikke alene er meget kostbar, men ogsaa efter vore Forhold som oftest kun lidet anvendelig. Der kan være visse Ørene af Tjenesten, hvortil den kan være uundværlig; men i saa Henseende kunde jeg meget ønske, at Rytteriet blev noget lettere uniformeret og ekviperet, end det er, og jeg er da navnlig meget tilbøielig til at tro, at det vilde være til betydelig Gavn og Fordel for Rytteriets Bevægelser i det Hele, om det var Karabinen kuit. Vi behandlede dette Emne i 1867, og jeg udtalte mig dengang bestemt imod Anskaffelsen af Karabinen — der var netop dengang Tale om Indførelsen af en ny — men der blev fra flere Sider bestemt holdt paa Nødvendigheden af, at vort Rytteri var bevæbnet med Karabiner. Man gjorde gjældende, at de andre Landes Rytteri havde saadanne Raaben, og at det derfor vilde være at stille vort eget for svagt, naar det skulde møde det fjendtlige Rytteri. (Afbrydelse af N. P. Jensen). Det kan nok være, men jeg tror dog, at det neppe vil være i 1 af 20 Tilfælde, at Karabinen bliver brugt. Tilhest er den kun lidt beventd, da den allerstørste Del af Hæstene er bange for Skud og farer til alle Sider, saasnart en Karabin bliver tagen op og spændt. Et Par gode Pistoler kunne i en Haandevending benyttes, men en Karabin er kun til liden Nytte. Dernæst opholdt det ærede Medlem sig ogsaa noget ved Bestemmelserne i det foreliggende Forslag om Forfremmelse, og han havde megen Betænkning ved, at Forfremmelsen blandt Befalingsmændene kunde ske ved Valg. Jeg tror dog, at en saadan Ordning har flere Fordele end Mangler. Dersom Forfremmelsen udelukkende skal ske efter Anciennitet, saa forekommer det mig, at Mange maasse ville blive tilbøielige til at stræbe saa lidt som mulig efter virkelig Dygtighed og virkelig Fremragenhed; thi naar det er givet, at de kun kunne rykke op efter Alder, naar de maa sige til